

Kolumb

Następcy wielkiego podróżnika zdobyli...
zdolnościami aktorskimi, a skromny bu...

le wytrzyma Fiat Cinquecento z 1993 r.? Jedni twierdzą, że najwyższej kilkadziesiąt tysięcy kilometrów przejechanych po miejskich uliczkach, inni, że kilka wypadów w dalsze trasy. Ale najczęściej o wytrzymałości małego Fiacika mogą powiedzieć Jola Czupik i Dominik Stokłosa, którzy takim autem przejechali 360 tys. km po drogach Europy, Afryki, Kazachstanu, Pakistanu, Iranu i wielu innych egzotycznych krajów. W tym roku wymienili wysłużonego „cieniasa” na Fiata Pandę Cross i ruszyli na podbój całej Afryki. Do końca czerwca mają zamiar przejechać po jej drogach (a raczej bezdrożach) 70 tys. km.

Podobnych śmiałków jest w Polsce coraz więcej. Nie wyobrażają sobie latania sa-

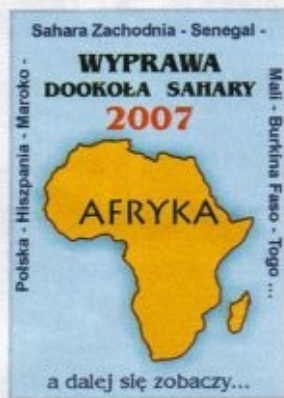
molotami ani organizowanych przez biura podróży turnusów wypoczynkowych, a dwutygodniowe wczasy na plaży to dla nich meczarnia. Wybierają się na wycieczki, które trwają miesiącami i wymagają poświęceń. Pokonują dziesiątki tysięcy kilometrów, mieszkają w tym, czym jeżdżą, nierzadko narażając życie i... nie wyobrażają sobie, aby mogło być inaczej.

Od Indii po Dakar

– Na dobre zaczęło się cztery lata temu, gdy wybraliśmy się na Krym. Gdy strażnik na przejściu w Medyce usłyszał, gdzie jedziemy, wyśmiał nas – wspomina Jola Czupik. Ale eskapada się udała. Przejechali 6,6 tys. km i nie zaliczyli żadnej awarii ani niebezpiecznej sytuacji.

– To zachęciło nas do dalszych podróży – przyznaje Dominik Stokłosa, który w tym ducie pełni rolę kierowcy i mechanika.

Rok później tak bardzo nudziło się na wykładzie z zarządzania finansami, że wyszli z sali i pojechali na Słowację zwiedzać ruiny zamków.

W różne części tego kraju wracali jeszcze trzykrotnie, ale... – Było jakoś krótko i blisko, więc w 2004 roku pojechaliśmy do Kazachstanu – wspomina Dominik. W sumie przejechali kolejnych 15 tys. km, głównie po błotnistych szlakach. Potem przyszedł czas na zwiedzanie Anglii i znów skok na głęboką wodę – niezatopialne Cinquecento z dwójką podróżników na pokładzie zapuściło się do Kaszmiru przez Turcję, Iran i Pakistan. To im jednak nie wystarczyło i w 2006 roku wybrali się do mekki miłośników Off-Roadu – Dakaru.

Kasa się nie liczy

Z wyprawy na wyprawę stawali się coraz popularniejsi – pisały o nich gazety, wspominały telewizje. Zain-

teresował się także concern samochodowy Fiat, który udostępnił Fiata Pandę 4x4 na trwającą od stycznia tego roku ekspedycję dookoła Afryki. – To pierwsza podróż, gdy ktoś pomaga nam finansowo, bo wszystkie poprzednie organizowaliśmy za własne pieniądze, które najczęściej zarabialiśmy, pracując kilka miesięcy za granicą – opowiada Stokłosa.

Rzadko kiedy globtroterzy należą do finansowej elity. Zdaniem Andrzeja Sochackiego, który w 1977 r. Volkswagenem Garbusem objechał dookoła kulę ziemską, nie zasobność portfela, ale determinacja i spryt są cechami odróżniającymi prawdziwego podróżnika od turysty. – Do tej pory objechałem ziemię sześć razy i nigdy nie miałem sponsora. Zawsze

Sahara dała się we znaki nawet wytrzymałemu Land Roverowi Cypriana Pawlaczka. Kilka razy musiał naprawiać samochód.

owwie znad Wisty

świat nie na statkach, ale na czterech kołach. Nieznajomość egzotycznych języków nadrabiają odwagą i zaradnością. W ciągu roku potrafią pokonać samochodem kilkaset tysięcy kilometrów.

podróżowałem sam i zawsze bez ubezpieczenia – twierdzi podróżnik. Dopiero teraz, kiedy w wieku blisko 60 lat zdecydował się po raz siódmy okrążyć ziemię, pojawił się sponsor. – Koncern Volkswagen udostępnił mi model Caddy z silnikiem Diesla, ale resztę kosztów pokryje sam. W podróż pod hasłem: „W 30 dni dookoła świata” wyruszę z Warszawy latem tego roku – zapowiada Sochacki.

Eskapada z trzylatkiem

Sochacki jest prawdziwym globtroterem-weteranem, ale zwiedzanie świata na własną rękę pociąga coraz młodszych Polaków. Cyprian Pawlaczyk z Chorzowa przemierzył do tej pory część Europy, dojechał do Syrii, a ostatnio wrócił z podróży wokół Sa-

hary. Na uwagę zasługuje jednak fakt, że jego kompanem podczas większości wojaży był... trzyletni syn Tomek. – Znajomi stukali się w głowy, słysząc o moim pomysle pokonania tzw. Magistrali Transadriatyckiej (państwa leżące wokół Morza Adriatyckiego), a kiedy dowiadawali się, że jadę z dzieckiem, po prostu byli oburzeni – śmieje się Pawlaczyk. Dodaje, że takie eskapady po Europie wcale nie są niebezpieczne. Zupełnie inaczej jest w przypadku Afryki.

Kilka tygodni temu Pawlaczyk wrócił z podróży dookoła Sahary, którą odbył w Land Roverze Discovery wyprodukowanym w 1996 r. Tym razem na prawym fotelu pasażera zamiast syna zasiadła siostra Małgorzata. Podróż trwała grubo po-

nad miesiąc i obfitowała w niebezpieczne sytuacje.

Bez ryzyka nie ma jazdy

W Gambii na Land Rovera Pawlaczyka napadła banda miejscowych cwaniaczków. – Gdyby nie szybka reakcja miejscowego policjanta, wataha zapewne okradłaby nas i pobila – wspomina podróżnik i dodaje, że była to pierwsza naprawdę niebezpieczna sytuacja, z jaką zetknął się podczas swoich wojaży.

Andrzej Sochacki przyznaje, że nie da się całkowicie zapobiec niebezpiecznym sytuacjom. Trzeba unikać państw ogarniętych wojną, podróżować w ciągu dnia i nie szukać rozrywek w lokalnych klubach nocnych. Wtedy prawdopodobieństwo dużych problemów jest małe. – W ciągu dziesięciu lat, ➔

Sieć afrykańskich dróg pozostawia wiele do życzenia. Czasami dotarcie do wyznaczonego celu wymagało przedzierania się przez skały.

Nowoczesny samochód to rarytas w wielu częściach Afryki, dlatego Jola i Dominik byli zmuszeni do robienia setek pamiątkowych zdjęć.

Andrzej Sochacki

Do tej pory okrążył ziemię sześć razy – raz VW Garbusem, dwa razy Harleyem, samolotem, pociągiem i jachtem. Zawsze podróżuje sam, zawsze bez ubezpieczenia i zawsze za własne pieniądze. W podróżach spędził ponad 10 lat, zwiedził 134 kraje. Choć ma blisko 60 lat, w tym roku zamierza w ciągu 30 dni objechać ziemię w Volkswagencie Caddy. Symboliczny start planowany jest na lipiec br. Sochacki zamierza ruszyć z warszawskiego Targówka, na którym się urodził i na który chętnie wraca za każdym razem, gdy przylatuje z USA, gdzie mieszka od 1973 r. Podczas swoich podróży zaliczył dwie wywrotki motocyklem.

W Europie promy wyladowane są po brzegi samochodami, podczas gdy w Afryce – zwierzętami. To często jedyny środek transportu tamtejszych mieszkańców.

Spotkanie na afrykańskich drogach innego auta z polską rejestracją traktowane jest niemal jak cud.

które w sumie spędziłem w podróży, miałem tylko kilka naprawdę niebezpiecznych sytuacji – twierdzi globtroter. W 1995 r. na dworcu kolejowym w Chinach młodzi bandyci przyłożyli Sochackiemu nóż do szyi i zażądali pieniędzy, ale zagwiżdżał na palcach i spłoszyli się. – Drugi raz napadnięto na mnie w Panamie, gdy odpoczywałem w aucie. Na szczęście skończyło się na drobnych potłuczaniach, wybitej szybie i ukradzionej golarce – wspomina Sochacki.

Tymczasem Jola i Dominik uważają, że największym zagrożeniem nie są bandyci, ale pozbawieni wyobraźni lokalni urzędnicy. Często robią problemy, np. przeciągając o kilka dni wydanie wiz czy wpuszczenie na terytorium jakiegoś kraju. Na szczęście w innych wypadkach moż-

na liczyć na pomoc tubylców lub innych podróżników. – W Kazachstanie ugrzęźliśmy w błocie i przez kilka godzin nieskutecznie próbowaliśmy z niego wyjechać. W końcu pomógł nam kierowca ciężarówki. Na koniec dodał, że tą trasą auto przejeżdża średnio raz na dwa dni, a on od 30 lat pomaga takim jak my – śmieje się dziś Dominik Stokłosa.

Jego towarzysza dodaje, że najtrudniej podróżuje się po Afryce ze względu na stan tamtejszych dróg i duże prawdopodobieństwo zderzenia z... martwym wielbłądem. Nieżywe zwierzęta leżą często na środku drogi, a miejscowi kierowcy zamiast je usunąć, omijają je.

– W nocy albo podczas burzy piaskowej łatwo o wypadek – mówią Dominik i Jola. Ale podkreślają, że takie niebezpieczeństwa są wpisane w koszty dalekich podróży.

Na pytanie, czy nie lepiej byłoby zamieszkać w jakimś spokojnym zakątku świata i kilka razy do roku wygrzewać się na ciepłych plażach w jednym z egzotycznych krajów, odpowiadają, że nie wyobrażają sobie takiego życia. – Zaczęliśmy podróżować, bo nie umieliśmy znaleźć swojego miejsca w świecie pełnym arogancji – twierdzą zgodnie.

Z biegiem czasu doszli do wniosku, że na podróżach można także zarabiać. – Zna-

my realia panujące w różnych częściach świata, wiemy jak, co i z kim załatwić, więc teraz myślimy nad tym, żeby zacząć tę wiedzę wykorzystywać, np. organizując podobne wyprawy dla większych grup – zdradza plany duetu Dominik Stokłosa.

Wolność i narkotyki

Życia bez podróży nie wyobraża sobie także Andrzej Sochacki. – Mając niewiele ponad 20 lat, wyjechałem do USA. Musiałem liczyć tylko na siebie. Mimo to w ciągu czterech lat „ustawiłem się” na tyle, żeby zostawić pracę na ponad rok i ruszyć w podróż dookoła świata – wspomina.

Dodaje, że gdy 6 października 1977 r. po nieprzespanej nocy, spędzonej na pożegnaniu z przyjaciółmi, ruszył w swoją pierwszą podróż wo-

kół globu, poczuł się naprawdę wolny. Każdy kolejny wyjazd był podyktowany chęcią ponownego doznania tej wolności. – Tylko Volkswagen Garbus, który przez kilka lat woził mnie po Nowym Jorku, czuł się chyba gorzej, bo zamiast jechać, włócił się jak wół – żartuje globtroter.

Dla Cypriana Pawlaczkyka podróże, zwłaszcza te z synem, mają charakter bardzo rodzinny. – Chciałem mu pozostawić niezapomniane wspomnienia, zafundować dzieciństwo inne niż ma większość jego rówieśników – mówi. Dodaje, że z biegiem kilometrów podróżowanie wciągnęło go jak narkotyk i ma nadzieję, że nigdy nie będzie musiał z niego rezygnować. To byłby bardzo nieprzyjemny odwyk...

TEKST: BARTOSZ SAPOTA
ZDJĘCIA: ARCHIWUM

Największym zagrożeniem nie są bandyci, tylko urzędnicy.

Jola Czupik i Dominik Stokłosa

Oboje zbliżają się dopiero do 30. Cinqcento 900, którym pokonali ponad 360 tys. km po bezdrożach całego świata, ma już 14 lat. Od 2003 r. w „trójkę” dojechali do Dakaru, przejechali przez Krym, okrążyli Kazachstan, dojechali do Iranu i Kaszmiru. Podczas tej ostatniej podróży spalili 1682 litry benzyny i pokonali 26 785 km. W tym rok wystuzone Cinqcento zamienili na Fiata Pandę 1.3 MultiJet, którym objeżdżają Afrykę. Po przejechaniu 14 państw i 31 tys. km są w RPA, czyli na półmetku podróży. Tylko podczas tej wyprawy w samochodzie spędzili już łącznie 466 godzin.

Cyprian i Tomek Pawlaczkykowie

Cyprian to tata czteroletniego dziś Tomka. Tomek to obiecujący młody podróżnik – w wieku trzech lat przejechał ze swoim ojcem tzw. Magistralą Transadriatycką – kraje nad Adriatykiem. Panowie odbyli podróż jedenastoletnim BMW 525tds, w którym ostatniego dnia wyprawy pękł pasek rozrządu. W tym roku Cyprian zamienił BMW na Land Rovera Discovery z 1996 r. i razem z siostrą Małgorzatą odbyli podróż dookoła Sahary.

